

Richard Bach: Illúziók (részlet)

2011.03.22.

Utolsó frissítés 2011.04.10.

Richard Bach: Illúziók (részlet) Volt egyszer, hogy egy kristálytisza vízű, hatalmas folyó fenekén különös lények éltek. A folyó csendesen hömpölygött mindannyiuk - fiatalok és öregek, gazdagok és szegények, jók és gonoszok - fölött, a víz folyt, ahogyan folyt, a víz csupán kristálytisza önmagát ismerte.

A lények mindegyike görcsösen kapaszkodott a folyómeder mélyén heverő ágakba meg kövekbe, mert életük volt a kapaszkodás, az, hogy ellenálljanak a sodró áramlásnak, ezt tanulták születésük pillanatától.

Végül azonban az egyik lény így szólt: „Elegem van már ebből a kapaszkodásból. Bár a saját szememmel nem tudok meggyőződni róla, de bízom benne, hogy a folyó tudja, hová folyik. Hagyom hát, hadd sodorjon magával az áramlás, és vigyen, ahová akar. Ha továbbra is itt kapaszkodom, belehalok az unalomba.”

A többi lény kinevette, és azt mondták: „Te bolond! Engedd csak el magad, és az áramlás, amelyet oly nagyra tartasz, majd jól megforgat, odavág és úgy szétmorzsol a köveken, hogy abba hamarabb belehalsz, mint az unalomba!”

De a lény nem hallgatott rájuk, hanem elszántan elengedte, amibe addig kapaszkodott, mire valóban rögtön forogni, bukdácsolni kezdett, és az áramlás a kövekhez vagdalta. Ám a lény ennek ellenére sem kapaszkodott meg újra, az áramlás így egy idő múlva felemelte a folyómeder fenekéről, és többé már nem ütődött, zúzódt.

Azok a lények pedig, akik a folyó alján éltek tovább, és nem ismerték a sodródót, így kiáltottak fel: „Lássatok csodát! Ugyanolyan lény, mint mi vagyunk, de ő repül! Íme a Messiás, aki eljött, hogy mindnyájunkat megváltson!”

És a sodródó így szólott: „Dehogy vagyok én Messiás, vagy akkor ti is azok vagytok. A folyónak telik kedve benne, hogy felemeljen bennünket, hogy szabaddá tegyen, ha van merszünk hozzá, hogy elengedjük, amibe kapaszkodtunk. Valódi tennivalónk az utazás, a nagy kaland.”

De ők csak egyre azt kiáltották: „Meváltó”, és továbbra is görcsösen kapaszkodtak a kövekbe, és a következő pillanatban a sodródó eltűnt a szemük elől, ők pedig ott maradtak, és legendákat találtak ki maguknak holmi Megváltóról.

Richard Bach: Illúziók (részlet)